Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 26 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 501/2013 — Dviračių, siunčiamų iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso, importas — Galutinio antidempingo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračių importui, taikymo išplėtimas jų importui iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 13 straipsnis — Vengimas — 18 straipsnis — Nebendradarbiavimas — Įrodymai — Nuoseklūs įrodymai — Prieštaringi motyvai — Motyvavimo stoka — Procesinių teisių pažeidimas“

Sujungtose bylose C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P

dėl trijų apeliacinių skundų pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, pateiktų atitinkamai 2015 m. gegužės 27 d., gegužės 29 d. ir birželio 1 d.,

Maxcom Ltd, įsteigta Plovdive (Bulgarija), atstovaujama advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

City Cycle Industries, įsteigtai Kolombe (Šri Lanka), atstovaujamai advokato T. Müller-Ibold ir advokato F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, iš pradžių atstovaujamai S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França,

į bylą pirmojoje instancijoje įstojusiai šaliai (C-248/15 P),

ir

Europos Komisija, atstovaujama J.-F. Brakeland ir M. França,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

* Proceso kalba: anglų.

City Cycle Industries, įsteigtai Kolombe, atstovaujamai advokato T. Müller-Ibold ir advokato F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, iš pradžių atstovaujamai S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Maxcom Ltd, įsteigtai Plovdive, atstovaujamai advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

į bylą pirmojoje instancijoje įstojusiai šaliai (C-254/15 P),

ir

Europos Sąjungos Taryba, iš pradžių atstovaujama S. Boelaert, vėliau H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

City Cycle **Industries**, įsteigtai Kolombe, atstovaujamai advokato T. Müller-Ibold ir advokato F.-C. Laprévote,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

Maxcom Ltd, įsteigtai Plovdive, atstovaujamai advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

į bylą pirmojoje instancijoje įstojusiai šaliai (C-260/15 P),

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (pranešėjas) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. birželio 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais *Maxcom Ltd*, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija prašo panaikinti 2015 m. kovo 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *City Cycle Industries / Taryba* (T-413/13, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2015:164), kuriuo Bendrasis Teismas panaikino 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 501/2013, kuriuo Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas išplečiamas importuojamiems dviračiams, siunčiamiems iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso ir deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės (OL L 153, 2013, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas), 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek šis reglamentas susijęs su *City Cycle Industries* (toliau – *City Cycle*).

Teisinis pagrindas

2 Tuo metu, kai klostėsi faktinės aplinkybės, dėl kurių kilo ginčai, nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 (OL L 344, 2012, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas).

3 Minėto reglamento 13 straipsnis „Vengimas“ suformuluotas taip:

„1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos individualiais muitais valstybėse, kurioms taikomos priemonės. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių; produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes; eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, kurie naudojasi individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradedant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir

b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir

c) taisomasis muito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksnių. Tyrimas pradedamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pasiūlymu, priemones išplečia. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtys. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimo inicijavimo. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimtys gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimtys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemones nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

<…>“

4 Minėto reglamento 18 straipsnyje numatyta:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

<…>

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.“

Bylų aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

5 Bylos faktinės aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1-28 straipsniuose. Šiame procese jas galima trumpai išdėstyti taip, kaip nurodyta toliau.

6 2012 m. rugpjūčio 14 d. Komisija gavo trijų Sąjungos dviračių gamintojų vardu pateiktą Europos dviračių gamintojų asociacijos (EBMA) prašymą atlikti tyrimą dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų 2011 m. spalio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal Reglamento Nr. 1225/2009 (OL L 261, 2011, p. 2) 11 straipsnio 2 dalį, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas, vengimo importuojant Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos kilmės dviračius.

7 2012 m. rugsėjo 25 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 875/2012, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu Nr. 990/2011, vengimo importuojant iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamus dviračius, deklaruojamus kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės arba ne, ir įpareigojama registruoti tokius importuojamus produktus (OL L 258, 2012, p. 21).

8 2012 m. rugsėjo 26 d. Komisija informavo *City Cycle*, bendrovę, kurios buveinė yra Šri Lankoje ir kuri eksportuoja dviračius į Sąjungą, apie šio tyrimo pradžią ir pateikė jai prašymo netaikyti priemonių formą pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį. *City Cycle* paprašyta užpildyti šią formą ne vėliau kaip iki 2012 m. lapkričio 2 d. 2012 m. spalio 30 d. *City Cycle* pateikė Komisijai savo atsakymą.

9 2013 m. sausio 21 d. Komisija surengė patikrinimą *City Cycle* patalpose.

10 2013 m. sausio 31 d. Komisija informavo *City Cycle*, kad ketina jai taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

11 2013 m. kovo 21 d. *City Cycle*, Šri Lankos ir Kinijos valdžios institucijoms Komisija išsiuntė bendrą informacinį dokumentą, kuriame pateikė savo išvadas dėl perkrovos ir surinkimo veiklos ir išreiškė ketinimą siūlyti išplėsti antidempingo muitų, nustatytų Kinijos kilmės dviračių importui, taikymą importui iš Šri Lankos. Šiuo dokumentu Komisija taip pat atmetė *City Cycle* prašymą netaikyti priemonių.

12 2013 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

13 To reglamento 35–42 konstatuojamosiose dalyse dėl bendradarbiavimo su Šri Lankos bendrovėmis lygio Taryba iš esmės nurodė, kad iš šešių Šri Lankos bendrovių, padavusių prašymą netaikyti priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį, tik trys buvo laikomos bendradarbiaujančiomis bendrovėmis. Su šiomis trimis bendrovėmis, kurių viena atsiėmė prašymą netaikyti priemonių, o kitos dvi tinkamai nebendradarbiavo, susijusios išvados pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį buvo pagrįstos turimais duomenimis.

14 Pagal minėto reglamento 58 konstatuojamąją dalį Taryba padarė išvadą, kad pasikeitė Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

15 Ginčijamo reglamento 77–82 konstatuojamosiose dalyse Taryba analizavo priemonių vengimo pobūdį, dėl kurio taip pasikeitė šių trečiųjų šalių ir Sąjungos prekybos pobūdis.

16 Dėl perkrovos minėto reglamento 77–79 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(77) Pradžioje [iš pradžių] bendradarbiavusių Šri Lankos bendrovių eksportas sudarė 69 % viso Šri Lankos eksporto į Sąjungą per [ataskaitinį laikotarpį]. Atlikus tyrimą nustatyta, kad trys iš šešių pradžioje bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė. Kalbant apie likusį eksportą į Sąjungą, kaip nurodyta 35–42 konstatuojamosiose dalyse, bendradarbiaujama nebuvo.

(78) Todėl, atsižvelgiant į 58 konstatuojamojoje dalyje nustatytą pasikeitusį Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdį, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, ir tai, kad ne visi Šri Lankos gamintojai ir (arba) eksportuotojai pranešė apie save ir bendradarbiavo, galima daryti išvadą, kad šių gamintojų ir (arba) eksportuotojų eksportas gali būti laikomas perkrova.

(79) Todėl patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje.“

17 Minėto reglamento 81 ir 82 konstatuojamosiose dalyse Taryba nurodė, kad surinkimo operacijų vykdymas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalį, nebuvo įrodytas.

18 To paties reglamento 92, 96 ir 110 konstatuojamosiose dalyse Taryba konstatavo, pirma, priežasčių ar pateisinamųjų ekonominių aplinkybių nebuvimą, išskyrus taikomų antidempingo priemonių vengimą, antra, šių priemonių taisomojo poveikio mažinimą ir, trečia, dempingą pagal anksčiau nustatytą normaliąją vertę.

19 Šiomis aplinkybėmis ginčijamo reglamento 115 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, jog atliekant perkrovą Šri Lankoje buvo vengiama antidempingo muitų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

20 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalį Įgyvendinimo reglamento Nr. 990/2011 1 straipsnio 2 dalyje numatyto 48,5 % galutinio antidempingo muito taikymas buvo išplėstas iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui, neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės, ar ne. Minėto reglamento 1 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad muitas, kurio taikymas išplėstas, surenkamas nuo to paties importo, registruoto pagal Reglamentą Nr. 857/2012.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

21 Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugpjūčio 9 d., *City Cycle* prašė panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek šios nuostatos su ja susijusios.

22 *City Cycle* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atskirą dokumentą, kuriame Bendrojo Teismo prašė šioje byloje taikyti pagreitintą procedūrą, nustatytą Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 76a straipsnyje. Prašymas taikyti pagreitintą procedūrą buvo patenkintas 2013 m. spalio 8 d. Bendrojo Teismo septintosios kolegijos sprendimu.

23 Komisija pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. spalio 17 d. 2013 m. lapkričio 11 d. nutartimi Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą. Tačiau, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 76a straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, Komisijai nebuvo leista pateikti įstojimo į bylą paaiškinimo.

24 2014 m. kovo 19 d. *Maxcom* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, kuriame prašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2014 m. liepos 16 d. nutartimi Bendrojo Teismo septintoji kolegija patenkino Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą.

25 2014 m. birželio 25 d. Komisija pateikė prašymą leisti jai pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą kaip proceso organizavimo priemonę pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 64 straipsnį. Bendrasis Teismas šį prašymą atmetė.

26 Ieškiniui dėl panaikinimo pagrįsti *City Cycle* pateikė penkis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir 18 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Pirmoje šio pagrindo dalyje *City Cycle* ginčijo Tarybos išvadą dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo. Antroje šio pagrindo dalyje *City Cycle* ginčijo Tarybos išvadą, padarytą, be kita ko, ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje

dalyje, dėl perkrovos operacijų vykdymo. Antrasis pagrindas buvo susijęs su pagrindinio reglamento 18 straipsnio, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu. Juo buvo ginčijama Tarybos išvada dėl *City Cycle* nebendradarbiavimo. Trečiasis pagrindas buvo susijęs su rūpestingumo, gero administravimo principų, taip pat pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies ir *City Cycle* teisės į gynybą pažeidimu. Juo siekta įrodyti, kad Taryba, pirma, tinkamai nepranešė apie tai, kad nori atmesti *City Cycle* prašymą netaikyti priemonių, ir, antra, nesuteikė šiai bendrovei galimybės susipažinti su visa bylos medžiaga. Ketvirtasis pagrindas buvo susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu. Jame *City Cycle* nurodė, kad ji buvo diskriminuojama, palyginti su viena iš jos konkurenčių, naudojančių tą patį verslo modelį. Penktasis pagrindas buvo susijęs su pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir vienodo požiūrio principo pažeidimu. Juo buvo ginčijama Tarybos išvada dėl antidempingo buvimo.

27 Per posėdį Bendrajame Teisme Komisija ginčijo viso ieškinio priimtinumą, teigdama, kad *City Cycle* yra ne Šri Lankos eksportuojanti gamintoja, o tiesiog vietos tiekėja, veikianti Kinijos įmonės naudai.

28 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė Komisijos argumentus dėl ieškinio priimtinumo. Dėl bylos esmės jis atmetė pirmojo pagrindo pirmą dalį, taip pat antrąjį, trečiąjį, ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, kuriuos pateikė *City Cycle* savo ieškiniui pagrįsti.

29 Vis dėlto jis pripažino pagrįsta pirmojo pagrindo antrą dalį. Šiai daliai pagrįsti *City Cycle*, be kita ko, nurodė pirmąjį kaltinimą, susijusį su vertinimo klaida ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje. Šiuo aspektu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 82–97 punktuose pirmiausia analizavo *City Cycle* per tyrimą pateiktą informaciją. Bendrasis Teismas konstatavo, jog ta informacija neleido įrodyti, kad *City Cycle* tikrai buvo Šri Lankos kilmės dviračių eksportuotoja ar kad ji tenkino pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus.

30 Antra, skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog vis dėlto Taryba neturėjo jokių duomenų, kuriais remdamasi ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje būtų galėjusi daryti pagrįstą išvadą, kad *City Cycle* vykdė perkrovos operacijas.

31 Trečia, skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog, žinoma, negalima atmesti, kad, be visų veiksmų, proceso ar veiklos, kurie neturi jokio kito pakankamo motyvo ar ekonominio pagrindo, išskyrus pradinio antidempingo muito nustatymą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, *City Cycle* vykdė perkrovos operacijas. Tačiau, kaip nurodė Bendrasis Teismas, tai, kad *City Cycle* negalėjo įrodyti, kad tikrai yra Šri Lankos kilmės dviračių gamintoja arba kad atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus, neleido Tarybai daryti pagrindinės išvados, jog *City Cycle* vykdo perkrovos operacijas, nes tokia galimybė nenumatyta nei pagrindiniame reglamente, nei teismų praktikoje.

32 Taigi Bendrasis Teismas konstatavo, kad pirmojo pagrindo antrą dalį reikia pripažinti pagrįsta, nesant reikalo nagrinėti kitų *City Cycle* nurodytų kaltinimų.

33 Taigi Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek jos susijusios su *City Cycle*.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

34 Apeliaciniame skunde byloje C-248/15 P *Maxcom* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jis susijęs su pirmojo pagrindo antra dalimi,

— atmesti visą pirmąjį pagrindą, kurį *City Cycle* nurodė Bendrajame Teisme, ir

— priteisti iš *City Cycle* bylinėjimosi išlaidas, kurias *Maxcom* patyrė dėl šio apeliacinio skundo pateikimo ir įstojimo į bylą Bendrajame Teisme.

35 Apeliaciniame skunde byloje C-254/15 P Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *City Cycle* bylinėjimosi išlaidas o

— nepatenkinus šio reikalavimo grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų abiejose instancijose nagrinėjimą.

36 Apeliaciniu skundu byloje C-260/15 P Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *City Cycle* bylinėjimosi išlaidas, kurias patyrė Taryba nagrinėjant bylą abiejose instancijose, o

— nepatenkinus šio reikalavimo grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų abiejose instancijose nagrinėjimą.

37 Savo atsiliepime į apeliacinius skundus, pateiktame sujungtose bylose C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, *City Cycle* Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti visus apeliacinius skundus dėl skundžiamo sprendimo,

— nepatenkinus šio reikalavimo iš dalies panaikinti gynčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis tiek, kiek šiomis nuostatomis Kinijos kilmės dviračių importui nustatyto antidempingo muito taikymas išplečiamas *City Cycle* ir atmetamas šios bendrovės prašymas netaikyti priemonių,

— priteisti iš *Maxcom*, Tarybos ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias *City Cycle* patyrė nagrinėjant bylas abiejose instancijose, ir

— imtis kitų, Teisingumo Teismo nuomone, reikalingų priemonių.

38 2015 m. rugpjūčio 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

39 *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos pateikti apeliacinių skundų pagrindai beveik sutampa ir juos galima iš esmės suskirstyti į keturias grupes.

40 Pirma, Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, atsisakydamas savo iniciatyva įvertinti *City Cycle* ieškinio priimtinumą. Antra, *Maxcom*, Taryba ir Komisija iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė įvairių teisės klaidų, taikydamas pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Trečia, Taryba ir Komisija teigia, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir jo motyvai prieštaringi. Taryba taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktas faktines aplinkybes. Ketvirta, Komisija pažymi, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos procesines teises.

Dėl apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė nepriimdamas sprendimo dėl ieškinio priimtinumo

Šalių argumentai

41 Komisija kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis nenagrinėjo ieškinio priimtinumo, nes atsakydamas į jam per posėdį pateiktus argumentus tik konstatavo, kad, pirma, Komisija, kaip į bylą įstojusi šalis, neturėjo teisės pateikti ieškinio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo (skundžiamo sprendimo 43 punktas), antra, ieškinio pagrindas buvo pateiktas labai vėlyvoje teismo proceso stadijoje (skundžiamo sprendimo 44 punktas) ir, trečia, Komisija darė tik prielaidas, nepateikdama jokių įrodymų (to paties sprendimo 44 punktas).

42 Pirma, kaip nurodo Komisija, Bendrojo Teismo sprendimas nenagrinėti ieškinio priimtinumo prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, pagal kurią nepriimtinumo klausimą turi *ex officio* iškelti Sąjungos teismas. Antra, tai, kad Komisija galėjo iškelti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą tik per posėdį, nulėmė Bendrojo Teismo sprendimus neleisti jai pateikti įstojimo į bylą paaiškinimo. Trečia, Komisija pabrėžė, kad Bendrasis Teismas, remdamasis bylos medžiaga, turėjo žinoti, jog *City Cycle* neįrodė, kad buvo dviračių gamintoja ar eksportuotoja.

43 *City Cycle* nesutinka su Komisijos argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

44 Pažymėtina, kad Bendrasis Teismas, visų pirma, skundžiamo sprendimo 42 ir 43 punktuose konstatavo, jog tiek, kiek, viena vertus, Komisija buvo įstojusi į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų šalis ir, kita vertus, Taryba neprašė pripažinti ieškinio nepriimtinu, Komisija neturėjo teisės pateikti tokiu nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ir Bendrajam Teismui nereikėjo nagrinėti šio klausimo. Toliau minėto sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog Komisija darė tik prielaidas šiuo klausimu. Galiausiai tame pačiame punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šios prielaidos buvo pateiktos labai vėlyvoje teismo proceso stadijoje.

45 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, Bendrasis Teismas neatsisakė priimti sprendimo dėl ieškinio priimtinumo. Jis išnagrinėjo Komisijos argumentus, kad *City Cycle* yra nei Šri Lankos gamintoja, nei eksportuotoja, o tiesiog vietos tiekėja, veikianti Kinijos įmonės vardu. Atlikęs šią analizę, jis pažymėjo, kad tokie teismo posėdyje pateikti argumentai dėl *City Cycle* ir atitinkamos Kinijos įmonės tarpusavio santykių nebuvo grindžiami jokiais naujais įrodymais, taigi jie vertintini tik kaip prielaidos. Todėl jis atmetė Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

46 Taigi negali būti laikoma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą neįvertindamas ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo. Vadinasi, šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pagrindų, grindžiamų teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį

Šalių argumentai

47 Antroji pagrindų grupė susijusi su skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktais. *Maxcom*, Taryba ir Komisija iš esmės mano, kad šiuose punktuose buvo padaryta teisės klaidų, nes Bendrasis Teismas neteisingai taikė pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

48 Pirma, *Maxcom* ir Komisija kaltina Bendrąjį Teismą nenusprendus, kad Taryba negalėjo padaryti išvados dėl *City Cycle* vykdytos perkrovos, remdamasi tuo, kad pastaroji nebuvo tikra dviračių gamintoja iš Šri Lankos ir nevykdė surinkimo operacijų viršydama pagrindinio reglamento

13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Visų pirma, *Maxcom* teigimu, tokiomis sąlygomis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, kai *City Cycle* importavo Kinijos kilmės detales ir eksportavo dviračius į Sąjungą, neįrodžius, kad ji yra gamintoja ar kad jos surinkimo operacijos viršija pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas, galima daryti išvadą dėl vykdytos perkrovos. Antra, *Maxcom* mano, kad Bendrasis Teismas „atsilygina“ *City Cycle* už tai, kad ji pateikė neišsamią, prieštaringą ir nepatikrinamą informaciją. Trečia, *Maxcom* pažymi, kad Bendrojo Teismo vertinimas nesuderinamas nei su pagrindinio reglamento tikslu, nei su nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią Sąjungos institucijos, kurioms pavesta atlikti antidempingo tyrimus ir priimti antidempingo priemones (toliau – Sąjungos institucijos), turi plačią diskreciją atliekant antidempingo tyrimus.

49 Antra, Taryba ir Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai reikalavo, jog Sąjungos institucijos įrodytų, kad kiekvienas tiriamos šalies eksportuojantis gamintojas vykdo perkrovą, ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą. Iš tiesų, pirma, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad Sąjungos institucijos atliktų analizę šalies, o ne atskirų eksportuotojų lygmeniu, vėliau tokią analizę tenka atlikti eksportuojantiems gamintojams. Antra, dėl tokio aiškinimo pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalis netenka prasmės. Trečia, Bendrasis Teismas sąvoką „vengimo veiksmai“ supainiojo su viena iš jos apraiškų, t. y. perkrova. Ketvirta, reikalavimu atlikti atskirą perkrovą buvo neatsižvelgta į Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją konstatuoti vengimą. Penkta, Bendrasis Teismas, vertindamas jam pateiktus įvairius pagrindus dėl panaikinimo, prieštaringai aiškino sąvoką „vengimo veiksmai“.

50 Trečia, *Maxcom*, Taryba ir Komisija teigia, kad nors Tarybos išvados dėl perkrovos vykdymo yra klaidingos, ginčijamo reglamento panaikinimas nėra pateisinamas. *Maxcom* teigimu, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką teisės klaida pateisintų atitinkamo teisės akto panaikinimą, tik jei nesant tokios klaidos bendras įvertinimas būtų buvęs kitoks. Be to, Taryba ir Komisija primena, kad skundžiamame sprendime ginčijama minėto reglamento 78 konstatuojamoji dalis, kurioje Taryba konstatavo, kad dėl to, jog ne visi Šri Lankos dviračių eksportuojantys gamintojai pranešė apie save ir bendradarbiavo, šių eksportuojančių gamintojų eksportas gali būti laikomas perkrova. Taigi iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad išvada dėl perkrovos vykdymo Šri Lankoje nėra pagrįsta tik konstatavimu, jog *City Cycle* atliko tokius veiksmus. Todėl Komisija teigia, kad, net jei Taryba padarė teisės klaidą tvirtindama, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovos veiksmuose, ji, remdamasi įrodymais, susijusiais su kitais Šri Lankos eksportuojančiais gamintojais ir su prekybos pobūdžio pasikeitimu, turėjo teisę daryti išvadą, kad perkrovos veiksmai buvo atlikti Šri Lankoje.

51 *City Cycle* prieštarauja dėl šių argumentų priimtinumo tiek, kiek jais ginčijama Bendrojo Teismo išvada, jog nebuvo pakankamai įrodymų apie jos atliktą perkrovą, todėl jie susiję su faktinių aplinkybių vertinimu. *City Cycle* taip pat ginčija šiuos argumentus dėl bylos esmės.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl priimtinumo

52 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas neturi kompetencijos nei konstatuoti faktinių aplinkybių, nei iš principo nagrinėti įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi toms faktinėms aplinkybėms pagrįsti. Iš tikrųjų, jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų tam, kad būtų paskirstyta įrodinėjimo našta ir tiriami įrodymai, tik Bendrasis Teismas gali nustatyti jam pateiktų įrodymų vertę. Todėl toks vertinimas pats savaime, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas.

53 Vis dėlto tariamas įrodinėjimo srityje taikomų taisyklių pažeidimas yra teisės klausimas, kuris yra priimtinas apeliacinio proceso stadijoje (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44 punktas).

54 Kaltinimais, nurodytais šiai pagrindų grupei pagrįsti, Maxcom, Taryba ir Komisija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis pažeidė taisykles dėl įrodinėjimo pareigos ir įrodymų, kurių reikalaujama siekiant patvirtinti vengimo buvimą pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, apimties. Taigi *City Cycle* pateiktam argumentui dėl šios pagrindų grupės nepriimtinumo negalima pritarti.

– Dėl bylos esmės

i) Pirminės pastabos

55 Kaltinimai, kuriuos *Maxcom*, Taryba ir Komisija pateikė šioje pagrindų grupėje, susiję su bet kokiu klausimu dėl įrodinėjimo pareigos ir dėl reikalaujamų įrodymų vengimo srityje apimties tomis aplinkybėmis, kai dalis atitinkamų eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavo atliekant tyrimą arba tinkamai nebendradarbiavo.

56 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

57 Be to, kiek tai susiję su pareiga įrodyti vengimą, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį antidempingo priemonių vengimo buvimas yra įrodytas, jeigu įvykdytos keturios sąlygos. Pirma, turi pasikeisti trečiosios šalies ir Sąjungos arba šalies bendrovių, kurioms taikomos priemonės, ir Sąjungos tarpusavio prekybos pobūdis. Antra, šį pokytį turi lemti veiksmai, procesas ar veikla, kuriems nėra jokio kito motyvo ar pateisinimo, išskyrus pradinio antidempingo muito nustatymą. Trečia, turi būti įrodymų, patvirtinančių, kad Sąjungos pramonei padaryta žala ar kad taisomasis antidempingo muito poveikis yra mažinamas. Ketvirta, turi būti įrodymų apie dempingo buvimą.

58 Pagal minėto reglamento 13 straipsnio 3 dalį tyrimą turi pradėti Komisija, remdamasi įrodymais, leidžiančiais *prima facie* preziumuoti vengimą. Pagal Teisingumo Teismo praktiką šioje nuostatoje įtvirtintas principas, pagal kurį pareiga įrodyti vengimą tenka Sąjungos institucijoms (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

59 Be to, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 13 straipsnio formuluotės ir jo bendros struktūros, siekiant nustatyti vengimo buvimą, šios institucijos privalo atlikti visapusišką analizę, susijusią su visa trečiąja valstybe, kurios atžvilgiu atliekamas tyrimas dėl vengimo. Tačiau, siekdamos įrodyti tokį vengimą, jos neturi atlikti kiekvieno atskiro eksportuojančio gamintojo situacijos analizės, nes tokią analizę atlieka minėti eksportuojantys gamintojai nagrinėjant prašymus, suformuluotus pagal šio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.

60 Iš tiesų, pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad, nustačius, jog yra antidempingo priemonių vengimas, šios priemonės visų pirma gali būti išplečiamos panašių produktų iš trečiųjų valstybių importui. Be to, šio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė toje trečiojoje valstybėje įsisteigusiems eksportuojantiems gamintojams suteikti išimtis, jei jie pateikė prašymą dėl išimčių, jei jie nėra susiję su eksportuojančiais gamintojais, kuriems taikomos minėtos priemonės, ir jei jie įrodė, jog nedalyvavo vengimo veiksmuose. Šioje nuostatoje patikslinta, jog prašymai dėl išimčių turi būti tinkamai motyvuoti.

61 Taigi, kaip pažymėjo Taryba ir Komisija, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį tai, kad antidempingo priemonių yra vengiama, Sąjungos institucijos konstatuoja dėl visos minėtos trečiosios valstybės, taigi kiekvienas eksportuojantis gamintojas atskirai turi įrodyti, kad jo specifinė situacija pateisina išimties suteikimą pagal minėto reglamento 13 straipsnį 4 dalį.

62 Galiausiai dėl įrodymų, reikalingų vengimo buvimui patvirtinti, jeigu dalis eksportuojančių gamintojų nepakankamai bendradarbiauja arba nebendradarbiauja, apimties reikia priminti, kad nė viena pagrindinio reglamento nuostata nesuteikia Komisijai teisės vykdant tyrimą dėl vengimo priversti skunde nurodytus gamintojus ar eksportuotojus dalyvauti tyrime ar suteikti informacijos. Taigi Komisija yra priklausoma nuo savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo teikiant jai reikalingą informaciją (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32 punktas).

63 Dėl šios priežasties Sąjungos teisės aktų leidėjas pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje numatė, kad tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti informacijos ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33 punktas).

64 Be to, to paties reglamento 18 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad jeigu suinteresuotoji šalis vengia bendradarbiauti arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios kaip tuo atveju, jeigu ji būtų tinkamai bendradarbiavusi.

65 Šiomis aplinkybėmis, kai eksportuojantys gamintojai visiškai nebendradarbiauja, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors pagrindiniame reglamente, būtent jo 13 straipsnio 3 dalyje, ir nustatytas principas, pagal kurį pareiga įrodyti vengimą tenka Sąjungos institucijoms, šio reglamento 18 straipsnio 1 ir 6 dalyse siekiama šią pareigą sušvelninti numatant, kad šios institucijos tyrimo išvadas dėl vengimo buvimo gali grįsti turima informacija ir kad nebendradarbiavusios šalys rizikuoja patekti į nepalankesnę padėtį nei tuo atveju, jeigu jos būtų bendradarbiavusios (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 punktą).

66 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas patikslino, jog iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotųjų ar susijusių šalių nebendradarbiavimo spręsti apie vengimą, taigi atleidžiančios Sąjungos institucijas nuo bet kokių įrodinėjimo reikalavimų. Vis dėlto, atsižvelgiant į galimybę daryti išvadas, netgi galutines, iš turimų duomenų ir vertinti nebendradarbiaujančią ar tik iš dalies bendradarbiaujančią šalį nepalankiau nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi, yra lygiai taip pat akivaizdu, kad Sąjungos institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 punktas).

67 Bet koks kitas sprendimas keltų grėsmę Sąjungos prekybos apsaugos priemonių veiksmingumui visais atvejais, kai Sąjungos institucijos susidurtų su nebendradarbiavimu vykstant tyrimui dėl vengimo nustatymo (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 punktas).

68 Šioje byloje nebendradarbiavimas susijęs ne su visais eksportuojančiais gamintojais, o tik su jų dalimi. Viena vertus, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies formuluotę Sąjungos institucijoms nedraudžiama konstatuoti, jog yra vengiama antidempingo priemonių remiantis nuosekliais įrodymais tuo atveju, jeigu eksportuojantys gamintojai, atstovaujantys pakankamai didelei atitinkamo produkto importo į Sąjungą daliai, nebendradarbiavo arba nepakankamai bendradarbiavo atliekant tyrimą. Kita vertus, tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, būtinybė užtikrinti prekybos apsaugos

priemonių veiksmingumą taip pat pateisina tai, kad minėtos institucijos turi teisę remtis tokiais nuosekliais įrodymais, siekdamos pagrįsti išvadą apie vengimo buvimą, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

69 Jei Sąjungos institucijoms leidžiama remtis tokiais nuosekliais įrodymais, negalima paneigti, kad pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 3 dalis šie įrodymai turi patvirtinti, jog šio sprendimo 57 punkte nurodytos sąlygos yra įvykdytos. Taigi, kiek tai susiję su antrąja iš šių sąlygų, šios institucijos turi turėti duomenų, leidžiančių įrodyti, kad prekybos pobūdžio pokytį lemia veiksmai, procesas ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu.

ii) Dėl teisės klaidų taikant pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį

70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nustatyti, ar, kaip teigia *Maxcom*, Taryba ir Komisija, Bendrojo Teismo motyvuose buvo padaryta teisės klaidų taikant pagrindinio reglamento 13 straipsnį 1 dalį, nes skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba negalėjo padaryti išvados dėl *City Cycle* vykdytos perkrovos, todėl patenkino ieškinį ir panaikino ginčijamo reglamento, kiek jis susijęs su šia bendrove, 1 straipsnio 1 ir 3 dalis.

71 Iš esmės, *Maxcom*, Taryba ir Komisija teigia, pirma, kad, priešingai, nei tvirtina Bendrasis Teismas, ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Taryba galėjo teisėtai daryti išvadą apie tokios perkrovos operacijų vykdymą, nustačiusi, kad *City Cycle* nebuvo tikra dviračių gamintoja iš Šri Lankos ir nevykdė surinkimo operacijų viršydama pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Antra, jos priekaištauja Bendrajam Teismui, kad jis neteisingai reikalavo, kad Sąjungos institucijos įrodytų, jog kiekvienas tiriamos valstybės eksportuojantis gamintojas vykdo perkrovą, ir kad taip perkėlė įrodinėjimo pareigą. Trečia, jos teigia, kad nors Tarybos išvados dėl perkrovos buvimo yra klaidingos, ginčijamo reglamento panaikinimas nėra pateisinamas.

72 Šiais argumentais *Maxcom*, Taryba ir Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, pirma, kad Taryba neturėjo jokių duomenų, kuriais remdamasi ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje būtų galėjusi tvirtinti, kad *City Cycle* vykdė perkrovos operacijas. Antra, Bendrasis Teismas nurodė, jog tai, kad *City Cycle* negalėjo įrodyti, kad tikrai yra Šri Lankos dviračių gamintoja arba kad atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus, neleido Tarybai daryti pagrindinės išvados, jog *City Cycle* vykdė perkrovos operacijas.

73 Priešingai, nei matyti tiek iš *Maxcom*, Tarybos ir Komisijos argumentų, tiek iš skundžiamo sprendimo, ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje nepateikta atskira galimų vengimo veiksmų, kuriuos vykdė *City Cycle*, analizė.

74 Ši konstatuojamoji dalis įtraukta į šio reglamento skirsnį „Perkrova“, kuris susijęs su antrąja iš keturių sąlygų, aprašytų šio sprendimo 57 punkte. Šiame skirsnyje, ginčijamo reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje, Taryba visų pirma nurodė, kad trys iš šešių pradžioje bendradarbiavusių atliekant tyrimą bendrovių perkrovos nevykdė. Dėl likusio eksporto į Sąjungą Taryba patikslino, jog bendradarbiaujama nebuvo. Toliau to reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad, viena vertus, pasikeitęs Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdis buvo nustatytas atsižvelgiant į minėto reglamento 58 konstatuojamąją dalį ir, kita vertus, ne visi Šri Lankos eksportuojantys gamintojai pranešė apie save ir bendradarbiavo. Dėl to Taryba padarė išvadą, kad šių eksportuojančių gamintojų eksportas gali būti „laikomas“ perkrova. Galiausiai to paties reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje Taryba konstatavo, jog buvo patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje.

75 Taigi išvada dėl vykdytų perkrovos operacijų susijusi su visais bendradarbiauti atsisakiusiais eksportuojančiais gamintojais ir grindžiama dviem pagrindais, t. y. pirma, pasikeitusiu prekybos pobūdžiu ir, antra, dalies eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimu.

76 Kaip matyti iš šio sprendimo 65–69 punktuose nurodytų principų, šie du pagrindai neleido konstatuoti nei *City Cycle*, kaip atskiros eksportuojančios gamintojos, dalyvavimo perkrovos operacijose, nei tokių veiksmų vykdymo Šri Lankos lygmeniu.

77 Pirma, nors esant nepakankamam bendradarbiavimui Sąjungos institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, nėra nustatyta teisinės prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotosios šalies nebendradarbiavimo spręsti apie tokį vengimą. Be to, šios institucijos turi turėti įrodymų, leidžiančių patvirtinti, jog yra įvykdyta kiekviena iš keturių vengimo buvimo sąlygų, nurodytų šio sprendimo 57 punkte, įskaitant tą, kuri susijusi su aplinkybe, jog prekybos pobūdžio pokytis atsiranda dėl vengimo veiksmų. Tai reiškia, kad Taryba negalėjo daryti pagrįstos išvados dėl perkrovos buvimo, remdamasi tik dalies eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimu.

78 Kita vertus, kadangi prekybos pobūdžio pokytis yra pirmoji iš keturių sąlygų, kurių reikia laikytis siekiant pagrįstai nustatyti vengimo buvimą, Taryba negali remtis šį vengimą konstatuojančiu pagrindu kaip įrodymu, jog patikrinta antroji iš šių keturių sąlygų, pagal kurią toks prekybos pobūdžio pokytis turi atsirasti iš vengimo veiksmų.

79 Taigi tiek, kiek ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Tarybos nurodyti du pagrindai šiai institucijai neleido daryti pagrįstos išvados nei dėl *City Cycle*, kaip atskiros eksportuojančios gamintojos, dalyvavimo perkrovos operacijose, nei dėl tokių veiksmų vykdymo Šri Lankos mastu, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 99 punkte nusprendė, kad Taryba negalėjo pagrįstai daryti išvados dėl *City Cycle* vykdytos perkrovos operacijų, ir dėl to patenkino ieškinį ir panaikino ginčijamo reglamento, kiek jis susijęs su šia bendrove, 1 straipsnio 1 ir 3 dalis.

80 Be to, priešingai, nei teigia Taryba ir Komisija, skundžiamame sprendime nėra jokių užuominų, kuriomis remiantis būtų galima teigti, kad Bendrasis Teismas ketino reikalauti, jog Sąjungos institucijos nustatytų, kad kiekvienas eksportuojantis gamintojas vykdo perkrovos operacijas. Iš tiesų, konstatuodamas, kad Taryba negalėjo daryti išvados dėl *City Cycle* vykdytos perkrovos, ir iš dalies panaikindamas ginčijamą reglamentą, Bendrasis Teismas darė išvadas atsižvelgęs tik į tai, kad informacija, kurią turėjo Taryba ir kuri aprašyta ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje, neleido jai daryti išvados apie perkrovos operacijų vykdymą visos šalies mastu ir nesudarė faktinio pagrindo teigti, jog *City Cycle* dalyvavo tokiose operacijose.

81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrąją pagrindų grupę reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pagrindų, susijusių su motyvavimo stoka, prieštaringais motyvais ir faktinių aplinkybių iškraipymu

Šalių argumentai

82 Trečiojoje pagrindų grupėje *Maxcom*, Taryba ir Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas neįvykdė savo pareigos motyvuoti. Taryba taip pat pažymi, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam vertinti pateiktas faktines aplinkybes.

83 Pirma, Taryba ir Komisija tvirtina, kad skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, nes Bendrasis Teismas jame nepaaiškino, kodėl Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 13 straipsnį 1 dalį. Iš tiesų, viena vertus, iš minėto sprendimo 98 ir 99 punktų negalima suprasti, ar nurodoma Tarybos

klaida yra paprasta, ar akivaizdi vertinimo klaida. Kita vertus, Bendrasis Teismas nenurodė motyvų, kodėl jam vertinti pateikti įrodymai, įskaitant turimus duomenis, neleido jam daryti išvados, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovos veiksmuose.

84 Antra, *Maxcom* ir Komisija laikosi nuomonės, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi. Pirma, *Maxcom* nurodo, kad to sprendimo 98 ir 99 punktuose padarytoms išvadoms prieštarauja Bendrojo Teismo išvados, susijusios su antruoju pagrindu, pirmiausia su to sprendimo 131 ir 135 punktuose išdėstytais argumentais, kuriuose Bendrasis Teismas, pirma, nurodė, kad *City Cycle* pateiktos informacijos nepakanka, ir, antra, atmetė kaltinimą, susijusį su tuo, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnį, proporcingumo principą ir pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su *City Cycle* nebendradarbiavimo konstatavimu. Antra, Komisija pažymi, jog iš skundžiamo sprendimo 97 punkto matyti, kad *City Cycle* pateikti įrodymai neleido patvirtinti, jog ji tikrai yra Šri Lankos kilmės eksportuotoja ar atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus. Šiuo aspektu Komisijai kyla klausimas, kaip šiais įrodymais, jeigu jie patvirtina, kad *City Cycle* dalyvavo vengimo veiksmuose dėl surinkimo veiklos, nebuvo galima įrodyti, jog ji taip pat dalyvavo perkrovos operacijose. Trečia, Komisija kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis skundžiamo sprendimo 131 punkte tvirtino, viena vertus, jog Taryba neturėjo jokių įrodymų, pagrindžiančių išvadą, kad *City Cycle* dalyvavo tokiose perkrovos operacijose, ir, kita vertus, jog daug turimų duomenų leido daryti išvadą dėl *City Cycle* praktikuojamo vengimo.

85 Trečia, Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam vertinti pateiktas faktines aplinkybes. Pirma, kadangi perkrova buvo tinkamai įrodyta šalies mastu ir kadangi *City Cycle* pateiktas prašymas netaikyti priemonių buvo nepagrįstas, Tarybos nuomone, Bendrasis Teismas galėjo padaryti vienintelę išvadą, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovos operacijose. Antra, šis iškraipymas taip pat matyti iš skundžiamo sprendimo 83, 94, 97, 109, 112 ir 121 punktų, susijusių su *City Cycle* prašymu netaikyti priemonių, todėl negali būti, kad ji atitiko sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad dėl surinkimo tiriamoje valstybėje produktai įgytų vietos kilmę.

86 *City Cycle* nesutinka su minėtais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

87 Visų pirma dėl argumento, susijusio su nepakankamu motyvavimu, būtina priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką sprendimo motyvuose turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti jo teisminę kontrolę (2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Areva ir kt. / Komisija*, C-247/11 P ir C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54 punktas).

88 Šiuo klausimu, viena vertus, aplinkybė, kad ginčijamo sprendimo 98 ir 99 punktuose nenurodyta, ar Tarybos padaryta klaida yra paprasta, ar akivaizdi vertinimo klaida, bet kuriuo atveju negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.

89 Svarbu priminti, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, tikrinimas nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis tų institucijų vertinimą. Šis tikrinimas nedaro poveikio plačiai šių institucijų diskrecijai prekybos politikos srityje, tačiau tik parodo, ar tie įrodymai gali pagrįsti institucijų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35 ir 36 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

90 Vis dėlto šioje byloje, kaip matyti iš šio sprendimo 79 punkto, Bendrasis Teismas nepadarydamas teisės klaidos konstatavo, kad įrodymų, kuriais Taryba rėmėsi siekdama pagrįsti savo išvadą dėl perkrovos vykdymo Šri Lankos mastu, nepakako šiai išvadai pagrįsti. Atsižvelgiant į šio sprendimo ankstesniame punkte nurodytą teismo praktiką, netiesiogiai, bet neabejotinai iš skundžiamo sprendimo 98 punkto matyti, kad tame punkte Bendrasis Teismas konstatavo akivaizdžią vertinimo klaidą.

91 Kita vertus, kiek tai susiję su tuo, kad Bendrasis Teismas nenurodė priežasčių, kodėl jam pateikti įrodymai neleido daryti išvados, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovos veiksmuose, pakanka pažymėti, kad toks argumentas nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis, nes Bendrasis Teismas nurodė šias priežastis. Skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose jis pažymėjo, kad, pirma, Taryba neturėjo jokių įrodymų, leidžiančių daryti tokią išvadą, ir, antra, minėta išvada negalėjo būti daroma dėl aplinkybės, jog ši bendrovė neįrodė, kad būtent ji yra Šri Lankos kilmės eksportuotoja ar atitinka pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus.

92 Darytina išvada, kad argumentas dėl skundžiamo sprendimo nepakankamo motyvavimo turi būti atmestas.

93 Antra, kiek tai susiję su tariamų prieštaravimų buvimu skundžiamame sprendime, reikia konstatuoti, visų pirma, kad to sprendimo 98 ir 99 punktuose padarytoms išvadoms niekaip neprieštarauja išvados, susijusios su antruoju pagrindu, kuriose Bendrasis Teismas, pirma, nurodė, kad *City Cycle* pateiktos informacijos nepakanka, ir, antra, atmetė kaltinimą, susijusį su tuo, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnį, proporcingumo principą ir pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su *City Cycle* nebendradarbiavimo konstatavimu. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 66 punkto, nors esant nepakankamam bendradarbiavimui Sąjungos institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, nėra nustatyta teisinės prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotosios šalies nebendradarbiavimo spręsti apie tokį vengimą.

94 Antra, dėl argumento, susijusio su skundžiamo sprendimo 97 punktu ir aplinkybe, kad įrodymais patvirtinta, jog *City Cycle* dalyvauja antidempingo priemonių vengimo veiksmuose dėl surinkimo veiklos, pakanka pažymėti, kad skundžiamame sprendime nėra nė vienos išvados dėl šios bendrovės vykdytų surinkimo operacijų, todėl šis argumentas yra nepagrįstas.

95 Trečia, dėl tariamo prieštaravimo, susijusio su svarstymais, kad, pirma, Taryba neturėjo jokių įrodymų, leidžiančių konstatuoti *City Cycle* dalyvavimą perkrovos operacijose, ir, antra, daug turimų duomenų leido daryti tokią išvadą, konstatuotina, kad šis argumentas yra grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tiesų, skundžiamo sprendimo 131 punkte Bendrasis Teismas atmetė *City Cycle* kaltinimą, kad Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, nes pastaroji, be kita ko, nepaaiškino, koks buvo turimų duomenų pobūdis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, į kurią ji atsižvelgė. Todėl, priešingai, nei teigia Komisija, minėtame punkte Bendrasis Teismas nenusprendė, jog iš turimų duomenų galima daryti išvadą apie vengimo buvimą. Taigi jokių prieštaravimų negalima aptikti skundžiamo sprendimo 131 ir 135 punktuose pateiktuose svarstymuose.

96 Vadinasi, reikia atmesti kaip nepagrįstą argumentą, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi.

97 Trečia, kiek tai susiję su Tarybos nurodytu faktinių aplinkybių iškraipymu, reikia pažymėti, pirma, kad, priešingai, nei teigia ši institucija, iš skundžiamo sprendimo 79 punkto matyti, kad negalima laikyti, jog perkrovos operacijų buvimas buvo tinkamai įrodytas visos šalies mastu. Antra, nors, Tarybos teigimu, šį iškraipymą taip pat lėmė skundžiamo sprendimo argumentai, susiję su *City Cycle* prašymu netaikyti priemonių, todėl negali būti, kad ji atitiko sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad dėl surinkimo tiriamoje valstybėje produktai įgytų vietos kilmę, nepatikslinama, kaip Bendrasis Teismas šiais argumentais iškraipė jam vertinti pateiktas faktines aplinkybes. Todėl Tarybos argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

98 Taigi reikia atmesti argumentą dėl faktinių aplinkybių iškraipymo ir visą trečiąją pagrindų grupę kaip nepagrįstus.

Dėl Komisijos nurodyto pagrindo, susijusio su procesinių teisių pažeidimu

Šalių argumentai

99 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos procesines teises, nes jai buvo uždrausta pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą. Šiuo klausimu ši institucija visų pirma primena, kad Bendrasis Teismas nusprendė patenkinti prašymą taikyti pagreitintą procedūrą, per kurią pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą tame teisme, 76a straipsnio 2 dalies antrą pastraipą negalimas joks rašytinis Komisijos dalyvavimas. Tačiau minėto teismo sprendimas leisti taikyti tokią procedūrą yra nemotyvuotas. Bendrasis Teismas užtruko 19,3 mėn., kad priimtų sprendimą, nors 2014 m. vidutinė bylos nagrinėjimo trukmė šiame teisme buvo 23,4 mėn.

100 Komisija toliau patikslina, kad tuomet, kai tapo aišku, jog byla buvo daug sudėtingesnė, nei manė Bendrasis Teismas, ji pateikė prašymą leisti pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, taikant proceso organizavimo priemonę. Tačiau 2014 m. liepos 9 d. tas prašymas buvo atmestas nepateikiant jokių motyvų. Be to, atsižvelgiant į veiksmingą proceso Bendrajame Teisme trukmę, atkaklus Bendrojo Teismo atsisakymas leisti Komisijai pateikti rašytines pastabas nebuvo motyvuotas būtinybe pagreitinti bylos nagrinėjimą.

101 Galiausiai Komisija mano, kad Bendrojo Teismo išvados, kurios, kaip ji teigia, apima teisės klaidas, yra susijusios su jos tyrimo veikla. Šios išvados būtų buvusios kitokios, jeigu jai prieš posėdį būtų buvę leista išreikšti savo nuomonę.

102 *City Cycle* nesutinka su minėtais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

103 Pirma, dėl argumento, susijusio su tikslingumu Bendrajam Teismui priimti sprendimą leisti taikyti pagreitintą procedūrą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą tame teisme, 76a straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, reikia pažymėti, kad pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį įstojusi į bylą šalis pripažįsta tokią bylą, kokia ji buvo jos įstojimo metu.

104 Šioje byloje Komisija pateikė savo prašymą leisti įstoti į bylą, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. spalio 17 d., o *City Cycle* pateiktas prašymas taikyti pagreitintą procedūrą buvo patenkintas 2013 m. spalio 8 d. sprendimu.

105 Taigi Komisija privalėjo pripažinti bylą tokią, kokia ji buvo jos įstojimo metu, ir negalėjo pagrįstai ginčyti sprendimo taikyti byloje pagreitintą procedūrą.

106 Antra, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo atsisakymu tenkinti Komisijos prašymą taikyti proceso organizavimo priemones, reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, iš principo tik Bendrasis Teismas gali spręsti dėl galimos būtinybės papildyti informaciją, kurią jis turi apie nagrinėjamas bylas (žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Viega / Komisija*, C-616/13 P, EU:C:2016:415, 66 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Procesinių dokumentų įrodomosios galios klausimas priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktinių aplinkybių vertinimo, kurio Teisingumo Teismas negali tikrinti apeliacine tvarka, išskyrus atvejį, kai Bendrajam Teismui pateikti įrodymai iškraipyti arba kai iš bylos medžiagoje esančių dokumentų matyti šio teismo išvadų esminiai netikslumai (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Heli-Flight / AESA*, C-61/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:59, 94 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

107 Šioje byloje Komisija nesiremia Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymu ar esminiu jo padarytų išvadų netikslumu. Darytina išvada, jog ji negalėjo pagrįstai ginčyti to, kad Bendrasis Teismas atmetė jos prašymą dėl proceso organizavimo priemonių.

108 Trečia, nors Komisija teigia, kad Bendrojo Teismo išvados būtų buvusios kitokios, jeigu jai prieš posėdį būtų buvę leista išreikšti savo nuomonę, ji nenurodo, kokios yra Bendrojo Teismo išvados, kurias ji ketina nagrinėti, ir neišdėsto priežasčių, kodėl šios išvados būtų buvusios kitokios.

109 Taigi reikia atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šiuos apeliacinius skundus reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

111 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusio asmens priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

112 Kadangi *Maxcom*, Taryba ir Komisija pralaimėjo bylą, o *City Cycle* reikalavo priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, patirtos per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-413/13 ir šiame apeliaciniame procese.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinius skundus bylose C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P.**

2. ***Maxcom Ltd*, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija, be savo bylinėjimosi išlaidų, turi padengti *City Cycle Industries* išlaidas, patirtas per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-413/13 ir šiame apeliaciniame procese.**

Parašai.